

27. prosinca 2015.

JUBILEJ OBITELJI

MATERIJAL ZA PROLAZ KROZ SVETA VRATA

[Ovaj materijal namijenjen je obiteljima kao kratki obred za prolaz kroz Sveta vrata. Ovisno o sastavu obitelji, jedno od starije djece može pročitati papin tekst iz Bule najave Izvanrednog jubileja milosrđa. No, od roditelja se očekuje da predvode obred.]

Uvod

Iz Bule najave Izvanrednog jubileja milosrđa "Lice Milosrđa"

Hodočašće zauzima posebno mjesto u Svetoj godini, jer predstavlja put što ga svaka osoba prelazi u vlastitome životu. Sam je život putovanje, a čovjek je putnik, hodočasnik koji kroči putem koji vodi prema željenom cilju. I da bi se stiglo do Svetih vrata u Rimu ili u nekom drugom mjestu svatko će, prema vlastitim sposobnostima, morati poduzeti jedno hodočašće. To će biti znak da je milosrđe također cilj kojemu treba prispjeti i da zahtijeva predanost i žrtvu. Hodočašće je, dakle poticaj na obraćenje: prelazeći preko praga Svetih vrata smoći ćemo snage za prepuštanje Božjemu milosrđu i truditi ćemo se biti milosrdni s drugima kao što je Otac s nama. (MV 14)

Znak križa

Trenutak sabranosti

Roditelji podsjetite djecu na korake koji su ih doveli do toga milosnog trenutka, i pogotovo ako su djeca mala, objasne im smisao Jubileja i značenje Svetih vrata.

"Vječna je ljubav njegova!"

ISPOVIJEDANJE BOGA HVALOM (lat. CONFESSIO LAUDIS)

Iz Bule najave Izvanrednog jubileja milosrđa "Lice Milosrđa"

"Vječna je ljubav njegova!" Tako glasi refren koji se ponavlja nakon svakog retka Psalma 136, dok se opisuje povijest Božje objave. U svjetlu milosrđa, svi događaji iz Staroga zavjeta bremeniti su dubokom spasenjskom vrijednošću. Milosrđe čini Božju povijest s Izraelom poviješću spasenja. Stalnim ponavljanjem tih riječi: "Vječna je ljubav njegova!", kao što se to čini tu tome psalmu, kao da se želi probiti kroz dimenziju prostora i vremena i sve uključiti u vječno otajstvo ljubavi. Kao da se time želi reći da je čovjek ne samo u povijesti već kroz svu vječnost uvijek biti pod Očevim milosrednim pogledom. Nije slučajno da je izraelski narod želio uvrstiti taj psalam, "Veliki Hallel", kako je nazva, u najvažnije liturgijske svetkovine.

Prije svoje muke Isus je molio taj psalam milosrđa. Znajući da ga je sam Isus molio, taje je psalam još važniji za nas kršćane i potiče nas da taj refren ponavljamo u svojoj svakodnevnoj molitvi: "Vječna je ljubav njegova!" (MV 7)

Na ovaj važan dan, pokušajmo napisati Veliki Hallel naše obitelji. Kao što su izraelci sastavili popis najvažnijih događaja u svojoj povijesti i svakome od njih pridodali refren "vječna je ljubav njegova", tako učinimo i mi danas, pomažući jedno drugome prepoznati najljepše i najvažnije događaje naše obitelji. Na svakoj crti napišimo ono što je Gospodin za nas učinio (na prve dvije su prijedlozi), a na kraju napisani tekst možemo iskoristiti kao molitvu.

Učinio je da se upoznamo i zaljubimo.

Vječna je ljubav njegova!

Blagoslovio je našu obitelj.

Vječna je ljubav njegova!

.....
Vječna je ljubav njegova!

.....
Vječna je ljubav njegova!

.....
Vječna je ljubav njegova!

.....
Vječna je ljubav njegova!

.....
Vječna ljubav njegova!

.....
Vječna je ljubav njegova!

.....
Vječna je ljubav njegova!

.....
Vječna je ljubav njegova!

“Sedemdeset puta sedam”

ISPOVIJEDANJE BOGA ŽIVOTOM (lat. CONFESSIO VITAE)

Iz Bule najave Izvanrednog jubileja milosrđa “Lice Milosrđa”

U prisposodobama posvećenima milosrđu Isus objavljuje Božju narav kao narav Oca koji ne odustaje sve dok ne oprost krivicu i ne svlada odbacivanje suosjećanjem i milosrđem. Poznate su nam te prisposdobe, posebno tri od njih: o izgubljenom ovci, o izgubljenom drahmi te o ocu i dvojici sinova (ups. Lk 15, 1-32). U tim prisposodobama Bog je uvijek predstavljen kao pun radosti, napose kada oprašta. U njima nalazimo srž evanđelja i naše vjere, jer se milosrđe predstavlja kao snaga koja sve pobjeđuje, ispunjavajući srce ljubavlju i donoseći utjehu opraštanjem.

Iz jedne druge prisposdobe, nadalje, izvlačimo pouku za svoj kršćanski život. Potaknut Petrovim pitanjem o tome koliko puta treba oprostiti, Isus je odgovorio: “Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedemdeset puta sedam” (Mt 18,22) i ispričovijedao prisposdobu o “nemilosrdnome sluzi”.

Isus kaže da da milosrđe nije samo djelo Oca, već postaje kriterijem za utvrđivanje tko su njegova prava djeca. Ukratko, pozvani smo živjeti milosrđe, jer je ono najprije nama očitovano. Opraštanje uvrjeda ostaje najočitiiji izraz milosrdne ljubavi i za nas kršćane nezaobilazni je imperativ. Kako je katkad teško oprostiti! A ipak, opraštenje je oruđe stavljeno u naše krhke ruke, da bismo postigli radost srca. Odbaciti mržnju, srdžbu, nasilje i osvetu nužan je uvjet za sretan život. (MV 9)

Što trebamo oprostiti jedno drugome?

Ostanimo kratko u tišini dok se svatko od nas preispituje: Kome u svojoj obitelji, i za što, trebam danas ponuditi oprost? Od koga u svojoj obitelji, i za što, trebam zatražiti ispriku?

Nakon toga, u kratkom obiteljskom razgovoru, jedni od drugih zatražimo ispriku i jedni drugima ponudimo oprost.

Za što trebamo Bogu dopustiti da nam oprost? Za što mi od njega trebamo tražiti oprost?

Ako netko od članova obitelji nije u skorije vrijeme pristupio sakramentu pomirenja, sada je dobra prigoda da to učini. (U Bazilici sv. Petra u Rimu, do početka svete mise, više svećenika bit će na raspolaganju za ispovijed).

“Poput nebeskoga Oca”

ISPOVIJEST VJERE (lat. CONFESSIO FIDEI)

Prolazak kroz vrata i ulazak u Baziliku

Iz Bule najave Izvanrednog jubileja milosrđa “Lice Milosrđa”

Milosrdni poput Oca, dakle, "geslo" je Svete godine. U milosrđu nalazimo dokaz kako nas Bog ljubi. On daje cijeloga sebe, zauvijek, slobodno i ne traži ništa zauzvrat. Dolazi nam u pomoć kad ga zazovemo. Pomoć koju zazivamo već je prvi korak Božjega milosrđa prema nama. ON nam pritječe u pomoć u našoj slabosti. A njegova se pomoć sastoji u tome da nam pomaže prihvatiti njegovu prisutnost i njegovu blizinu. Iz dana u dan, dotaknuti njegovim milosrđem, možemo i mi postajati suosjećajnijima prema drugima.

U ovoj Svetoj godini imamo priliku otvoriti srce onima koji žive u najudaljenijim egzistencijalnim periferijama, koje suvremeni svijet često stvara na dramatičan način. Koliko je samo situacija nesigurnosti i patnje prisutno u današnjem svijetu! Koliko se rana nanosi onima čiji se glas ne čuje, jer je njihov vapaj postao nečujan i zagušen ravnodušnošću bogatih. Nemojmo upasti u ravnodušnost koja ponižava ili u jednolične rutine koje priječe otkriti ono što je novo! Klonimo se razornoga cinizma! Otvorimo svoje oči da vidimo bijedu ovoga svijeta, rane tolike braće i sestara lišene dostojanstva i prepoznamo da smo dužni čuti njihov vapaj u pomoć. Približimo im se i pružimo im potporu da uzmognu osjetiti toplinu naše prisutnosti, naše prijateljstvo i naše bratstvo. Neka njihov vapaj postane naš i zajedno rušimo zaprjeke ravnodušnosti koje često suvereno vladaju da prikriju našu dvoličnost i sebičnost! (MV 14 – 15)

Nakon prolaska kroz Sveta vrata ili možda nakon što smo zauzeli mjesto u crkvi, pogledajmo zajedno nama najbliži križ: to je lice Božjega milosrđa, Isus Krist, koji nas prima i grli! U tome trenutku možemo zagrliti jedni druge u znak pomirenja i zahvalnosti.

Roditelji učine znak križa na čelu svoje djece, kao što su to učinili na dan krštenja.

U završnom dijelu obiteljskoga razgovora, prihvaćajući poziv pape Franje, odlučujemo što ćemo učiniti za siromašne kade se vratimo kući.

Ovo je naša odluka (upisati):

.....

.....

.....

Uputa kako zadobiti jubilejski oprost?

Papa Franjo napisao je sljedeće:

*Da bi doživjeli i zadobili oprost, vjernici su pozvani poduzeti **kratko hodočašće** prema Svetim vratima, otvorenim u svakoj katedrali ili u crkvama koje odrede dijecezanski biskupi, kao i na četirima papinskim bazilikama u Rimu, kao znak duboke želje za istinskim obraćenjem. Isto tako, određujem da se oprost može zadobiti u svetištima u kojima su otvorena Vrata milosrđa kao i u crkvama koje se tradicionalno priznaje jubilejskima. Važno je, da to bude povezano, prije svega, sa sakramentom **pomirenja** i slavljenjem svete euharistije te razmatranjem milosrđa. Nužno je popratiti ta slavlja **ispoviješću vjere** i **molitvom za mene i nakane** koje nosim u svom srcu za dobro Crkve i čitavog svijeta.*